

	<h2 style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="text-align: center;">Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα: Έβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ίεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τής Εκκλησίας τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος</p> <p style="text-align: center;">Έτος 1ο / Τεύχος: 05 Πέμπτη 29 Φεβρουαρίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Παμφίλου μάρτυρος 16 Φεβρουαρίου π. έ.</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Του Άσώτου)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

(Λουκ. ΙΕ' 11-32)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱὸς· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον

τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Μετάφραση

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολή. Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπε ὁ νεότερος ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς στὸν πατέρα. Πατέρα δῶσε μου τὸ μερίδιο τῆς περιουσίας πού μου αναλογεῖ καὶ τοὺς μοίρασε ὁ πατέρας τὴν περιουσία. Ὅχι πολλές μέρες μετὰ, μάζεψε τὰ πάντα ὁ μικρότερος υἱὸς καὶ ἔφυγε σὲ χώρα μακρινὴ κι ἐκεῖ σκόρπισε τὴν περιουσία του ζῶντας ἄσωτη ζωὴ. Ἀφοῦ αὐτὸς σκόρπισε τὰ πάντα, ἔπεσε μεγάλη πείνα στὴ χώρα ἐκείνη καὶ ἀρχισε κι αὐτὸς νὰ στερεῖται. Καὶ πῆγε καὶ προσκολλήθηκε σὲ ἓναν ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας κι αὐτὸς τὸν ἔστειλε στοὺς ἀργούς του νὰ βόσκει χοίρους. Καὶ ἤθελε νὰ γεμίσει τὴν κοιλιὰ του μὲ τὰ ξυλοκέρατα πού ἔτρωγαν οἱ χοῖροι καὶ κανεῖς δὲν τοῦ ἔδινε. Ἀφοῦ λογικεύτηκε εἶπε· σὲ πόσους ἀπὸ τοὺς ἐργάτες τοῦ πατέρα μου περισσεύει τὸ ψωμί, ἐνῶ ἐγὼ πεθαίνω ἀπὸ τὴν πείνα! Θὰ σηκωθῶ νὰ πάω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ θὰ πῶ σ' αὐτόν· Πατέρα, ἀμάρτησα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιόν σου· δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λέγομαι υἱὸς σου, κάνε μὲ σὰν ἓνα ἀπὸ τοὺς ἐργάτες σου. Καὶ σηκώθηκε καὶ πῆγε πρὸς

τὸν πατέρα του. Ἐνῶ ἦταν ἀκόμη μακριὰ τὸν εἶδε ὁ πατέρας του καὶ τὸν σπλαχνίσθηκε καὶ ἔτρεξε καὶ τὸν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τὸν φίλησε θερμά. Εἶπε τότε σὲ αὐτὸν ὁ υἱός· Πατέρα ἀμάρτησα μπροστὰ στὸν Θεὸ καὶ σὲ σένα καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λέγομαι υἱός σου. Εἶπε τότε ὁ πατέρας στοὺς δούλους του· Βγάλτε τὴν καλύτερη στολὴ καὶ ντύστε τὸν, καὶ δώστε τοῦ δαχτυλίδι στὸ χέρι του καὶ υποδήματα στὰ πόδια του, καὶ φέρτε καὶ σφάζτε τὸ καλοθρεμμένο μοσχάρι νὰ φᾶμε καὶ νὰ ευφρανθοῦμε. Γιατὶ ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦταν καὶ ξαναέζησε, χαμένος ἦταν καὶ βρέθηκε. Καὶ ἄρχισαν νὰ ευφραίνονται. Ὁ μεγαλύτερος ὅμως υἱός ἦταν στὸ χωράφι· καὶ καθῶς ἐρχόταν πλησίασε στὸ σπίτι καὶ ἄκουσε ὄργανα καὶ χορούς· καὶ ἀφοῦ κάλεσε ἕναν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες ρώτησε νὰ μάθει τί εἶναι αὐτά. Αὐτὸς τοῦ εἶπε ὅτι ὁ ἀδερφός σου ἔχει ἔρθει καὶ ἔσφαξε ὁ πατέρας σου τὸ μοσχάρι τὸ καλοθρεμμένο, γιατί ἐπέστρεψε σὲ αὐτὸν ὑγιής. Ὁργίσθηκε ὅμως καὶ δὲν ἠθέλε νὰ μπεῖ μέσα. Ὁ πατέρας του, λοιπόν, βγήκε ἔξω καὶ τὸν παρακαλοῦσε. Αὐτὸς ὅμως ἀποκρινόμενος εἶπε στὸν πατέρα· Δες τόσα χρόνια δουλεύω γιὰ σένα καὶ ποτὲ δὲν παράκουσα ἐντολὴ σου, κι ἐσὺ ποτὲ δὲ μοῦ ἔδωσες ἕνα κασίκι γιὰ νὰ διασκεδάσω μὲ τοὺς φίλους μου. Ὅταν ὅμως ἦρθε ὁ υἱός σου αὐτός, πὺ ἔφαγε τὸ βιός σου μαζί μὲ πόρνες, ἔσφαξες τὸ μοσχάρι τὸ καλοαναθρεμμένο. Εἶπε ὅμως ὁ πατέρας σ' αὐτόν· Παιδί μου, ἐσὺ πάντοτε μαζί μου εἶσαι, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι δικά μου εἶναι καὶ δικά σου· ἔπρεπε ὅμως νὰ χαρεῖς καὶ νὰ ευφρανθεῖς, γιατί ὁ ἀδερφός σου νεκρὸς ἦταν καὶ ξαναέζησε, καὶ χαμένος ἦταν καὶ βρέθηκε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Α΄ Κοριν. στ' 12-20)

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνεία, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ

κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, εἶμαι ἐλεύθερος νὰ τὰ κάνω ὅλα, ἀλλὰ δὲν συμφέρουν ὅλα. Εἶμαι ἐλεύθερος νὰ τὰ κάνω ὅλα, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ γίνω δοῦλος σὲ κάτι. Οἱ τροφές εἶναι γιὰ τὴν κοιλιὰ, καὶ ἡ κοιλιὰ εἶναι γιὰ τὶς τροφές. Ὁ δὲ Θεὸς θὰ καταργήσῃ καὶ αὐτὴ καὶ αὐτές. Τὸ σῶμα ὅμως δὲν εἶναι γιὰ τὴν πορνεία ἀλλὰ γιὰ τὸν Κύριο, καὶ ὁ Κύριος γιὰ τὸ σῶμα. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριο ἀνέστησε καὶ ἐμᾶς θὰ ἀναστήσῃ μὲ τὴν δύναμή του. Δὲν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά μας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Θὰ πάρω λοιπὸν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ καὶ θὰ τὰ κάνω μέλη πόρνῃς; Μὴ γένοιτο! Ἦ μήπως δὲν ξέρετε, ὅτι, ὅποιος προσκολλᾶται στὴν πόρνῃ, γίνεται ἓνα σῶμα μαζί της; Διότι θὰ γίνουν, λέγει ἡ Γραφή, οἱ δύο σάρκα μία. Ἀλλ' ὅποιος προσκολλᾶται στὸν Κύριο, γίνεται ἓνα πνεῦμα μαζί του. Φεύγετε μακριὰ ἀπὸ τὴν πορνεία! Κάθε ἀμάρτημα, ποὺ κάνει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἀλλ' ἐκεῖνος, ποὺ πορνεύει, ἀμαρτάνει στο ἴδιο του τὸ σῶμα. Ἦ μήπως δὲν ξέρετε, ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ κατοικεῖ μέσα σας, καὶ ὅτι δὲν ἀνήκετε στοὺς ἑαυτοὺς σας; Διότι ἀγορασθήκατε μὲ τίμημα. Δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸ μὲ τὸ σῶμα σας καὶ μὲ τὸ πνεῦμα σας, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν στον Θεό.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Τὴ δεύτερη Κυριακὴ τοῦ Τριωδίου, ἐν ὧσιν τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς ποὺ πλησιάζει, οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας,

ὄρισαν νὰ ἀναγιγνώσκειται ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ. Ἐνας πατέρας εἶχε δύο υἱούς. Μιὰ μέρα ὁ μικρότερος ἀπὸ τοὺς δύο ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα του νὰ μοιράσει τὴν περιουσία του καὶ νὰ τοῦ δώσει τὸ μερίδιο πὺ τοῦ ἀναλογεῖ. Ὁ πατέρας δέχτηκε καὶ ἀφοῦ ὁ υἱὸς πῆρε τὸ μερίδιό του, ἀναχώρησε γιὰ μία μακρινὴ χώρα. Ἐκεῖ σκόρπισε ὅλο τὸ μερίδιό του κάνοντας ἄσωτη ζωὴ, ὥστε, ὅταν ἀργότερα ἔπεσε πεῖνα στὴν χώρα ἐκείνη, δὲν μπορούσε νὰ ἐξασφαλίσει οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Γιὰ νὰ ἐπιβιώσει, ἀναγκάστηκε νὰ βόσκει χοίρους καὶ νὰ ζητιανεύει νὰ φάει ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα πὺ τὰ ἴζαν τὰ ζῶα. Ἦρθε, ὡστόσο μιὰ μέρα στὰ συγκαλά του, ἀναλογίστηκε τὸ λάθος του καὶ ἀποφάσισε νὰ γυρίσει πίσω, νὰ παραδεχθεῖ τὸ λάθος του στὸν πατέρα του καὶ νὰ ζητήσει τὸ ἔλεός του.

Πρὶν φτάσει ἀκόμα στὸ σπίτι, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του καὶ τὸν σπλαχνίστηκε, βγήκε νὰ τὸν προῦπαντήσει, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε θερμά. Τοῦ λέει τότε ὁ υἱός: «Πατέρα, ἀμάρτησα μπροστὰ σὲ σένα καὶ στὸ Θεό, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λέγομαι υἱός σου». Ὁ πατέρας, ὅμως διατάζει τοὺς δούλους νὰ φέρουν τὰ καλύτερα ἐνδύματα γιὰ νὰ τὸν ντύσουν, νὰ τοῦ περάσουν δαχτυλίδι στὸ χέρι καὶ νὰ σφάξουν τὸ καλοθρεμμένο μοσχάρι γιὰ νὰ γιορτάσουν ὅλοι μαζί τὴν ἐπιστροφή τοῦ υἱοῦ του. Καθὼς γιόρταζαν, γύρισε ἀπὸ τὶς δουλειές του ὁ μεγαλύτερος υἱὸς καὶ ἀπόρησε μὲ τὶς μουσικές.

Ὅταν τὸν πληροφόρησε ἓνας δοῦλος γιὰ τὸ τί συμβαίνει, θύμωσε καὶ δὲν ἤθελε νὰ μπεῖ μέσα στὸ σπίτι, οὔτε ἀκόμα κι ὅταν ὁ πατέρας του βγήκε νὰ τὸν παρακαλέσει. Δὲν ἀξίζουν, λέει, σὲ ἓναν υἱὸ πὺ παράτησε τὸν πατέρα του καὶ ἔφαγε τὸ βιός σου τόσες θυσίες, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν μεγαλύτερο πὺ δὲν ἄφησε ποτὲ τὸ πλευρό του. Τοῦ λέει τότε ὁ πατέρας: «Παιδί μου, ὅλα ὅσα ἔχω εἶναι καὶ δικά σου, ἔπρεπε ὅμως νὰ χαρεῖς γιατί ὁ ἀδερφός σου, ἦταν νεκρὸς καὶ ξαναέζησε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε».

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ συγκινητικὲς ἀλλὰ καὶ πιὸ σημαντικὲς παραβολὲς τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι τόσο σημαντικὴ, μάλιστα, πὺ ἔχει εἰπωθεῖ ὅτι ἀκόμα καὶ ἂν ὅλο τὸ

ὕπολοιπο Εὐαγγέλιο χανόταν καὶ μᾶς ἔμενε μόνο αὐτὴ ἡ παραβολή, θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν αἰώνια ζωή. Κι αὐτὸ γιὰτί μὲ τὴν παραβολὴ αὐτὴ ὁ Κύριός μας, μᾶς δίνει τὴν συνταγὴ τῆς σωτηρίας μας. Ποιὰ εἶναι αὐτή; Μὰ φυσικὰ ἡ μετάνοια! Αὐτὴ ποὺ εἶναι ἱκανὴ τὸν πιὸ ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ τὸν μετατρέψει στὸν πιὸ καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο. Αὐτὴ ποὺ μετέτρεψε βάρβαρους σὲ ἁγίους, αὐτὴ ποὺ ἔκανε ἕναν ληστὴ τὸν πρῶτο ἄνθρωπο ποὺ μπῆκε στὸν παράδεισο, αὐτὴ ποὺ λυτρώνει τὸν ἄσωτο υἱὸ καὶ τοῦ χαρίζει τὴ σωτηρία.

Ποιὸς εἶναι ὁμῶς ὁ ἄσωτος υἱός; Εἶναι μήπως ἕνα πρόσωπο συγκεκριμένο; Καὶ ναὶ καὶ ὄχι. Εἶναι πρόσωπο συγκεκριμένο, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἕνα. Κάθε ἄνθρωπος στὸν κόσμο αὐτό, κάθε ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι ὁ ἄσωτος. Ὅλοι ἔχουμε ἁμαρτήσσει, ὅλοι ἔχουμε ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν οὐράνιο Πατέρα μας, ἄλλος λιγότερο ἄλλος περισσότερο. Ἀκόμα ὁμῶς καὶ νὰ νομίζουμε ὅτι ἔχει χαθεῖ κάθε ἐλπίδα γιὰ μας, ἔρχεται ὁ Κύριος μὲ τὴν παραβολὴ τοῦ ἁσώτου νὰ μᾶς τὴν δώσει πίσω. Δὲν μᾶς λέει σὲ τί ἁμαρτήματα ἔχει πέσει ὁ ἄσωτος υἱός, δὲν ἔχει σημασία, γιὰτί, ὅσο βαθιὰ στὴν ἁμαρτία καὶ νὰ εἴμαστε βουτηγμένοι, Αὐτὸς θὰ εἶναι ἐκεῖ νὰ μᾶς περιμένει μὲ ἀνοιχτὲς ἀγκάλες.

Γιὰ νὰ μετανοήσουμε ὁμῶς πρέπει πρῶτα νὰ κάνουμε ἕνα ἄλλο μεγάλο βῆμα, νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι εἴμαστε ἁμαρτωλοί. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πρῶτο πράγμα ποὺ κάνει ὁ ἄσωτος. «Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν» λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Ἦρθε στὰ συγκαλά του, δηλαδή μπῆκε ξανὰ τὸ μυαλὸ στὸ κεφάλι του καὶ ἄρχισε νὰ σκέφτεται. Καὶ τί σκέφτηκε; Μὰ τί κάνω ἐγὼ τώρα; Δίπλα στὸν πατέρα μου εἶχα τὰ πάντα καὶ κάθομαι ἐδῶ καὶ πεθαίνω τῆς πείνας. Τὸ ἴδιο θὰ περάσει κι ἀπὸ τὸ δικό μας μυαλό. Μὰ καλὰ κοντὰ στὸ Θεὸ ἀπολαμβάνω τόσα δῶρα, τόση εὐλογία, τόση χαρὰ κι ἐγὼ κάθομαι στὸν βουρκο τῆς ἁμαρτίας; Τὸ μόνο πρόβλημα εἶναι ὅτι γιὰ νὰ δοῦμε τὸν βουρκο μέσα στὸν ὁποῖο εἴμαστε βουτηγμένοι, πρέπει νὰ χαμηλώσουμε καὶ τὰ μάτια μας πρὸς τὸ ἔδαφος.

Δυστυχῶς, οἱ περισσότεροι, δὲν ἀντιλαμβανόμαστε τὸ ὅτι εἴμαστε ἁμαρτωλοί καὶ ἕνα παραπάνω ἐμεῖς ποὺ λέμε ὅτι εἴμαστε

κοντά στην εκκλησία. Γιατί έχουμε πλάσει για τον έαυτό μας την εικόνα του καλού ανθρώπου, του καλού Χριστιανού και αδυνατούμε να δοῦμε τὸ λάθος μας, ὅπως ἔκανε καὶ ὁ Φαρισαῖος στὴν παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Μὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἴμαστε ἀλάνθαστοι; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ἔχουμε ἁμαρτίες; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν κι ὅσοι νομίζουμε κάτι τέτοιο, ἄς ξανακοιτάξουμε μέσα μας, μήπως καὶ μπορέσουμε νὰ δοῦμε τὴν ἀμαρτωλότητά μας.

Τὸ δεύτερο βῆμα ποὺ κάνει ὁ ἄσωτος εἶναι το ὅτι ξεκινάει ὄντως καὶ πηγαίνει νὰ ζητήσει τὸ ἔλεος στὸν πατέρα του. «Ἀναστάς, ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ». Δὲν τὸ ξανασκέφτεται, δὲν τὸ ἀφήνει γιὰ ἀργότερα. Σηκώθηκε καὶ πῆγε ἐκείνη τὴν στιγμή χωρὶς ἀναβολές. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς ὅμως κάνουμε τὸ ἀντίθετο. Ἄντὶ νὰ τρέξουμε νὰ ζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, γνωρίζοντας μάλιστα ὅτι θὰ μᾶς συγχωρήσει, βρίσκουμε δικαιολογίες γιὰ νὰ τὸ ἀναβάλλουμε. «Δὲν προλαβαίνω τώρα, ἔχω δουλειές», «Δὲν μὲ βολεύει τὸ πρόγραμμα τοῦ ἱερέα», «Ἐ, ἐντάξει δὲν κλείνει ἡ ἐκκλησία θὰ πάω τὴν ἄλλη ἐβδομάδα». Ὁ Κύριός μας μᾶς περιμένει νὰ μᾶς συγχωρήσει κι ἐμεῖς προσποιούμαστε ὅτι ἔχουν ἄλλα πράγματα προτεραιότητα. Ἡ πρώτη μας προτεραιότητα σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ εἶναι το πῶς θὰ κερδίσουμε τὴν ἐπόμενη, ὅποτε ἄς μὴν ἀφήνουμε τὴν καθημερινότητα καὶ τὴν κοινωνικὴ μας ζωὴ νὰ μᾶς στερεῖ τὸ δῶρο τῆς μετάνοιας.

Καὶ ποιός δὲν θέλει ἓνα τέτοιο δῶρο! Ἄς θυμηθοῦμε λίγο πῶς νιώθουμε τὴ στιγμή ποὺ βγαίνουμε ἀπὸ τὴν ἐξομολόγηση, ἔχοντας βγάλει ἀπὸ πάνω μας τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας. Νιώθουμε ὅτι πετᾶμε! Νιώθουμε ὅτι γίνεται μιὰ γιορτὴ μέσα μας, παρόμοια μὲ αὐτὴ στὸ σπίτι τοῦ ἀσώτου. Καὶ γίνεται! Καὶ μέσα μας καὶ στὸν οὐρανό! Γιατί ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλευσπλαχνία τοῦ Κυρίου μας εἶναι τόσο μεγάλη, ποὺ χαίρεται περισσότερο ἀπὸ μᾶς ποὺ γυρίσαμε κοντά του. Κι ἀκόμα κι ἂν ξαναενδώσουμε στὴν ἀδυναμία μας καὶ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ Αὐτόν, θὰ εἶναι πάντα ἐκεῖ νὰ μᾶς κάνει ξανὰ τὸ ἴδιο δῶρο. Δῶρο εἶναι ἡ μετάνοια γιὰ

τὸν ἄνθρωπο καὶ μάλιστα εἶναι ἓνα δῶρο πού μέσα του ἔχει ἓνα ἀκόμα μεγαλύτερο, τὸ εἰσιτήριο γιὰ τὴν αἰώνιο ζωή.

Σὲ λίγες μέρες ξεκινάει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ἐμεῖς δὲν χρειάζεται ὅμως νὰ περιμένουμε μέχρι τότε! Ὁ Κύριός μας εἶναι ἤδη ἐδῶ καὶ μᾶς περιμένει! Εὐχόμαι ὅλοι μας, νὰ μιμηθοῦμε τὸν ἄσωτο υἱό, νὰ ἀφήσουμε τὶς δικαιολογίες καὶ τὶς ὑπεκφυγές καὶ νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ νὰ δεχτεῖ τὴν μετάνοιά μας καὶ νὰ μᾶς κρατήσει κοντὰ Τοῦ εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινέσεις Ἁγίων

Τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

«Ὅπως συμβαίνει στὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ ἄλλο μέρος ἄρχει καὶ κατὰ κάποιον τρόπο ἔχει τὴν πρωτοκαθεδρία καὶ ἄλλο ἄρχεται καὶ ὀδηγεῖται, ἔτσι διέταξε ὁ Θεός νὰ συμβαίνει στὶς ἐκκλησίες σύμφωνα μὲ τὸν νόμο τῆς ἰσότητος, πού ἀποδίδει στὸν καθένα αὐτὸ πού τοῦ ἀξίζει, ἢ χάριν τῆς πρόνοιας μὲ τὴν ὁποία τὰ ἔχει ἐνώσει ὅλα, ἄλλοι νὰ ποιμένονται καὶ νὰ διοικοῦνται (ἐκεῖνοι δηλαδή γιὰ τοὺς ὁποίους αὐτὸ εἶναι πιὸ ὠφέλιμο) καὶ νὰ κατευθύνονται μὲ τὰ λόγια καὶ μὲ τὰ ἔργα σὲ ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ κάνουν, καὶ οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι ἰσοποιοὶ καὶ διδάσκαλοι ἵνα νὰ διοικοῦν τὴν ἐκκλησία.

Καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού εἶναι ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὡς πρὸς τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν προσέγγιση στὸν Θεό τόσο, ὅσο εἶναι ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα ἢ ὁ νοῦς ἀπὸ τὴν ψυχὴ. Αὐτὸ συμβαίνει γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν καὶ τὰ δύο ἓνα σῶμα ὀλοκληρωμένο, πραγματικά ἀντάξιο καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν κεφαλὴν μας, ἀφοῦ συνενωθοῦν καὶ συγχωνευτοῦν καὶ τὰ δύο, καὶ αὐτὸ δηλαδή πού ὑστερεῖ καὶ ἐκεῖνο πού ὑπερέχει, ὅπως συμβαίνει στὰ μέλη, καὶ ἀφοῦ συνδεθοῦν καὶ συναρμοστοῦν μὲ τὴν συναρμοστικὴ δύναμι τοῦ πνεύματος»

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος Β', Ἀπολογητικός τῆς εἰς Πόντον φυγῆς, PG 35, 409 B-C)

Ἡ τάξις τῆς ἐκκλησίας

Ἡ τάξις ὄρισε καί στίς ἐκκλησίες ἄλλοι νά εἶναι ποιμνιο καί ἄλλοι ποιμένες, ἄλλοι νά ἄρχουν καί ἄλλοι νά ἄρχωνται, ἄλλοι νά εἶναι ὡς κεφαλή, καί ἄλλοι πόδες ἢ κάποιο ἄλλο μέρος τοῦ σώματος γιά τό εὐάρμοστον καί γιά τό συμφέρον τοῦ συνόλου. Καί, ὅπως στό σῶμα, τά μέλη δέν εἶναι ἀποσπασμένα μεταξύ τους, ἀλλά τό σύνολο τῶν μελῶν ἀποτελεῖ ἓνα σῶμα πού ἀποτελεῖται ἀπό διάφορα μέλη, τό αὐτό συμβαίνει καί στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας «τῷ κοινῷ Χριστοῦ σώματι».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος ΑΒ', Περὶ τῆς ἐν διαλέξεσιν εὐταξίας, PG 36, 185 B-188 A)

Δρώμενα

Ἀνακοίνωσις

Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

15ης / 28ης Φεβρουαρίου 2024

Ἐκλογή Βοηθῶν Ἐπισκόπων

Τὴν Τετάρτην, 15/28 Φεβρουαρίου 2024, εἰς τὸ Συνοδικὸν Κέντρον τῆς Ἁγίας Φιλοθέης (Κλειδήμου 6, Πετράλωνα) εἰς Ἀθήνας συνήλθεν εἰς ἐνάτην ἑκτακτον Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῇ συμμετοχῇ ἐτέρων δεκατριῶν Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν Βοηθῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὑπὸ τὸν τίτλον Ταλαντίου) καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς (ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀστορίας).

Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐκλογῆς τοῦ Ἐπισκόπου Ταλαντίου καὶ συζητήσεως γενομένης περὶ τῶν καταλληλοτέρων προσώπων ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ τυπικὰ προσόντα δι' ἐπισκοπικὴν ἐκλογήν, διετυπώθησαν αἱ γνώμαι τῶν Συνοδικῶν μελῶν περὶ τῶν καταλληλοτέρων προσώπων. Γενομένης, ὅθεν, τῆς διαδικασίας ἐκλογῆς κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἐπὶ 14 ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἔλαβον:

1. ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας ψῆφον 1
2. ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Νικηφόρος Νάσσος ψῆφον 1
3. ὁ Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Πατάπιος Ἀργυρὸς ψῆφον 1
4. ὁ Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Καλλίνικος Ἡλιόπουλος ψήφους 11

Ως ἐκ τούτου Ἐπίσκοπος Ταλαντίου, Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐξελέγη ὁ συγκεντρώσας πλείονας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν ἐνισχυμένην πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν ψήφων, Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Καλλίνικος Ἡλιόπουλος.

Ο π. Καλλίνικος εἶναι 38 ἐτῶν, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κάτοχος Μεταπτυχιακοῦ τίτλου εἰς τὸν τομέα τῆς Λειτουργικῆς ἀπὸ τὸ αὐτὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἤδη διδακτορικὸς φοιτητής.

Η Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Μηνύματος θὰ γίνῃ εἰς τὸ Συνοδικὸν Παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 22 – 02 / 06 – 03 – 2024, καὶ ἡ χειροτονία αὐτοῦ θὰ τελεσθῇ εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου (Ἀναγεννήσεως 37, Ν. Φιλαδέλφειαν) τὴν Πέμπτην, 23-02/07-03-2024.

Κατὰ δὲ τὴν διαδικασίαν ἐκλογῆς τοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας καὶ συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τοῦ Καταλόγου ὑποψηφίων τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Ἀμερικῆς, διετυπώθησαν αἱ γνώμαι τῶν Συνοδικῶν μελῶν περὶ τῶν καταλληλοτέρων προσώπων. Γενομένης, ὅθεν, τῆς διαδικασίας

ἐκλογῆς κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἐπὶ 14 ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἔλαβον:

1. ὁ Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Θεολόγος Σταυρουλλάκης ψῆφον 1.
2. ὁ Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Παρθένιος Χάνσεν ψήφους 3.
3. ὁ Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Βενέδικτος Μιόφσκυ ψήφους 10.

Ὡς ἐκ τούτου Ἐπίσκοπος Ἀστορίας, Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς, ἐξελέγη ὁ συγκεντρώσας πλείονας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν ἐνισχυμένην πλειοψηφίαν τῶν 2/3 τῶν ψήφων, Πανοσιολ. Ἱερομ. π. Βενέδικτος Μιόφσκυ.

Ὁ π. Βενέδικτος εἶναι 36 ἐτῶν, μέλος τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Μονῆς Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς εἰς Κόουμπλσκιλ Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α., εἶναι πτυχιούχος Θεολογίας ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Σκοπίων καὶ δυνάμενος νὰ λειτουργῇ ἐλληνιστί, ἀγγλιστί καὶ σλαβονιστί, ὡς γνώστης τῶν γλωσσῶν τούτων καθὼς καὶ ἐτέρων, πρᾶγμα λίαν σημαντικὸν διὰ τὸ Ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Μηνύματος καὶ ἡ χειροτονία αὐτοῦ θὰ τελεσθοῦν ἐν Ἑλλάδι εἰς τόπον καὶ χρόνον ποῦ θὰ ἀνακοινωθοῦν προσεχῶς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ίερας Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἐκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

